

Nacional

L'Ajuntament de Barcelona es persona en el cas del 17-A

L'alcaldesa Ada Colau adverteix que cal anar fins al fons i aclarir tots els aspectes foscos

Les escoles de l'OPUS i els favors del PP amb el 155

La renovació dels concerts reobre el debat sobre el model d'escola que segrega per sexe

#CATALUNYADIGNITAT

Sol·licitar asil: la llarg

TAP L'Estat limita al màxim el dret d'asil als refugiats que no fugen de Síria **CUES** Les entitats denuncien que hi ha fins a cinc mesos d'espera per obtenir una primera cita a la subdelegació del govern

Sònia Pau
BARCELONA

Gairebé setanta milions de persones han hagut d'abandonar casa seva a causa de conflictes, per la violència o per la persecució. Són dades de l'Acnur que retraten com de difícil és la vida per a molta gent. I en aquest marc, professionals del dret i també d'entitats que acompanyen a Catalunya persones sol·licitants de protecció internacional denuncien que la situació burocràtica empitjora i que és "preocupant". Un exemple d'això és que per aconseguir una primera cita amb la delegació del govern estatal a Catalunya –l'asil és competència de l'Estat– hi ha fins a cinc mesos d'espera. Un altre, que les resolucions s'allarguen sovint fins a tres anys. I una tercera evidència de les dificultats és que el 2017 –dades provisionals– el 67% de les resolucions de protecció van ser desfavorables. Això significa que, en un any rècord pel que fa a peticions d'asil (més de 31.700, gairebé el doble respecte a les 15.755 del 2016), sis de cada deu no han estat admeses (vegeu gràfic).

El nombre de denegacions va tornar l'any passat als índexs del 2015 (68%), si bé el 2016 havia baixat fins al 33%. "No ens enganyem: l'augment de la protecció internacional del 2016 es va produir perquè moltes sol·licituds eren de persones que fugien de Síria, on la guerra és evident. Per a la resta de països, ja hi havia llavors, i també l'any passat, molt poques acceptacions", puntualitza la portaveu de la Comissió

Les frases

"En llocs com Bèlgica, l'endemà o el mateix dia ja tens la primera cita per sol·licitar asil. Aquí, es triga cinc mesos"

Pascale Coissard
PORTAVEU COMISSIÓ CATALANA D'AJUDA AL REFUGIAT (CCAR)

"L'interrogant sobre l'asil afecta la integració, perquè requereix molt compromís i molta confiança"

Daniel Ibarz
DIRECTOR DE LA FUNDACIÓ BAYT AL-THAQAFI

"Ens preocupen les denegacions, perquè la persona passa de tenir protecció a estar en situació irregular"

Oriol Amorós
SECRETARI D'IGUALTAT I MIGRACIONS

"L'habitatge i la feina són clau per culminar el procés d'integració, que comença amb l'acollida"

Gema Sánchez
RESPONSABLE D'ACCEM A CATALUNYA

Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR), Pascale Coissard. Durant el 2016, l'Estat espanyol va oferir protecció a 6.855 sol·licitants d'asil, 6.215 dels quals fugien del conflicte sirí, i en moltes ocasions va negar el dret d'asil a persones que havien fugit d'altres conflictes i persecucions.

Pel que fa als països d'origen, de les 31.700 sol·licituds del 2017, el primer és Veneçuela (33%), seguit de Síria (13,5%) i Colòmbia (7,9%).

Un any del 'Volem acollir'
Avui fa un any, mig milió de persones es van manifestar a Barcelona amb el lema *Volem acollir* en una brutal mobilització convocada per Casa Nostra, Casa Vostra. Però la funció protectora de l'Estat és molt minsa. El balanç –encara no oficial– del 2017 torna a evidenciar que l'Estat limita al màxim el dret d'asil, excepte en el cas de les persones procedents de Síria, i que, a més, ha incomplert de manera flagrant les quo-

tes d'acollida de refugiats pactades a la UE: n'han arribat tot just un 15%, és a dir, 2.716 de 17.337. Mentrestant, el mar. Des de l'any 2014, han mort més de 15.000 persones intentant creuar el Mediterrani.

També fa pocs dies, en un acte per fer balanç de les actuacions d'immigració i refugi, el secretari d'Igualtat i Migracions, Oriol Amorós, va expressar "preocupació" per la previsió que molts dels sol·licitants d'asil caiguin en la irregularitat quan el govern espanyol els denegui la petició. I es va referir sobretot als procedents d'Ucraïna i de Veneçuela. "Són persones que passen de tenir protecció a no tenir res i a estar en situació d'irregularitat. Ens preparem –va explicar Amorós– per fer-hi front." Va recordar els esforços que es fan per cobrir les necessitats bàsiques d'aquestes persones, sobretot en dos terrenys: l'habitatge i l'ocupació. També insisteix en aquest punt la responsa-

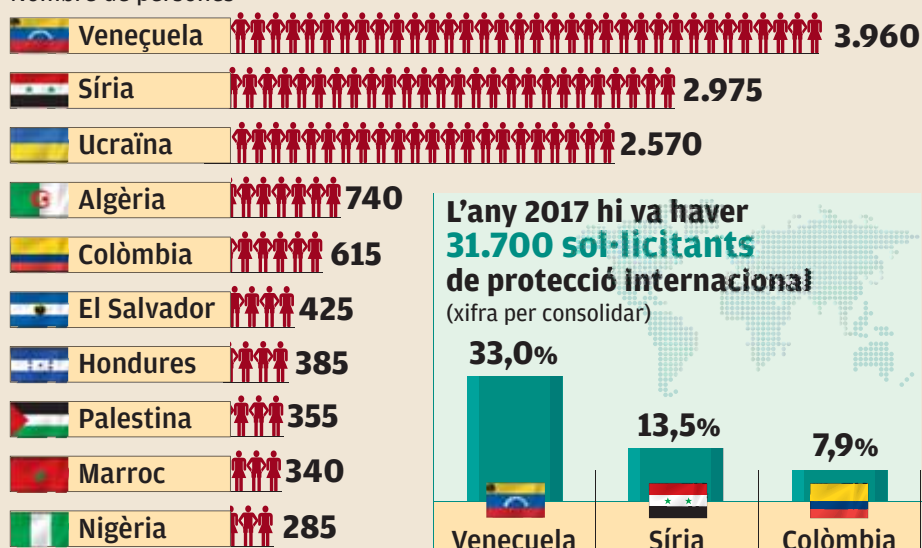
Mesures de protecció internacional A l'Estat espanyol, any 2016

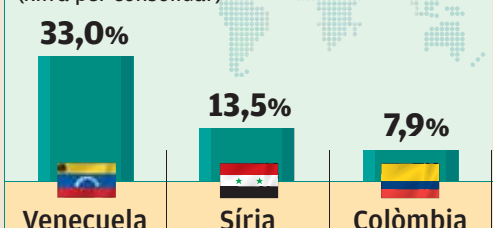
FONT: CEAR / EUROSTAT / MINISTERI INTERIOR / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Per nacionalitat

Nombre de persones

L'any 2017 hi va haver 31.700 sol·licitants de protecció internacional
(xifra per consolidar)

ble d'Accem a Catalunya, Gema Sánchez: "L'habitatge i la feina són clau per culminar el procés d'integració, que comença amb l'acollida, i per aconseguir que tinguin autonomia."

Viure amb interrogants

El director de la Fundació Bayt al-Thaqafi, Daniel Ibarz, també es mostra preocupat per les denegacions. Recorda que moltes famílies, quan ja fa un o dos anys que són a Catalunya –un temps en què s'hi han establert, les criatures van a l'escola, els adults treballen...–, de cop, queden en situació irregular. El pla B és esperar a complir els tres

anys d'estada i llavors demanar la regularització per arrelament. "A les persones que acompanyem, en qüestions com ara habitatge i formació, les advertim

Es van denegar al voltant d'un 67% de sol·licituds de protecció el 2017

des del primer moment que això pot passar –subratlla Ibarz–. I, tant si vols com si no vols, aquest interrogant afecta la integració, perquè requereix molt compromís i molta confiança."

A finals del 2016, l'Estat tenia acumulades gairebé 20.400 sol·licituds de protecció per resoldre. "Són situacions d'angoixa. Per a moltes persones, la seva vida depèn d'aquesta decisió", insisteix Coissard. És per això que les entitats reclamen més recursos per reduir les esperes, i ara també, en el cas de Barcelona, per poder demanar l'asil tot just arribar. "En països com Bèlgica –explica la portaveu de la CCAR–, la primera cita és el mateix dia que arriben o l'endemà. Aquí, es triga cinc mesos." Aquest retard, adverteix, afecta l'acollida i, per tant, la seva integració. ■

L'APUNT

Quan el valor de la gent és igual a zero

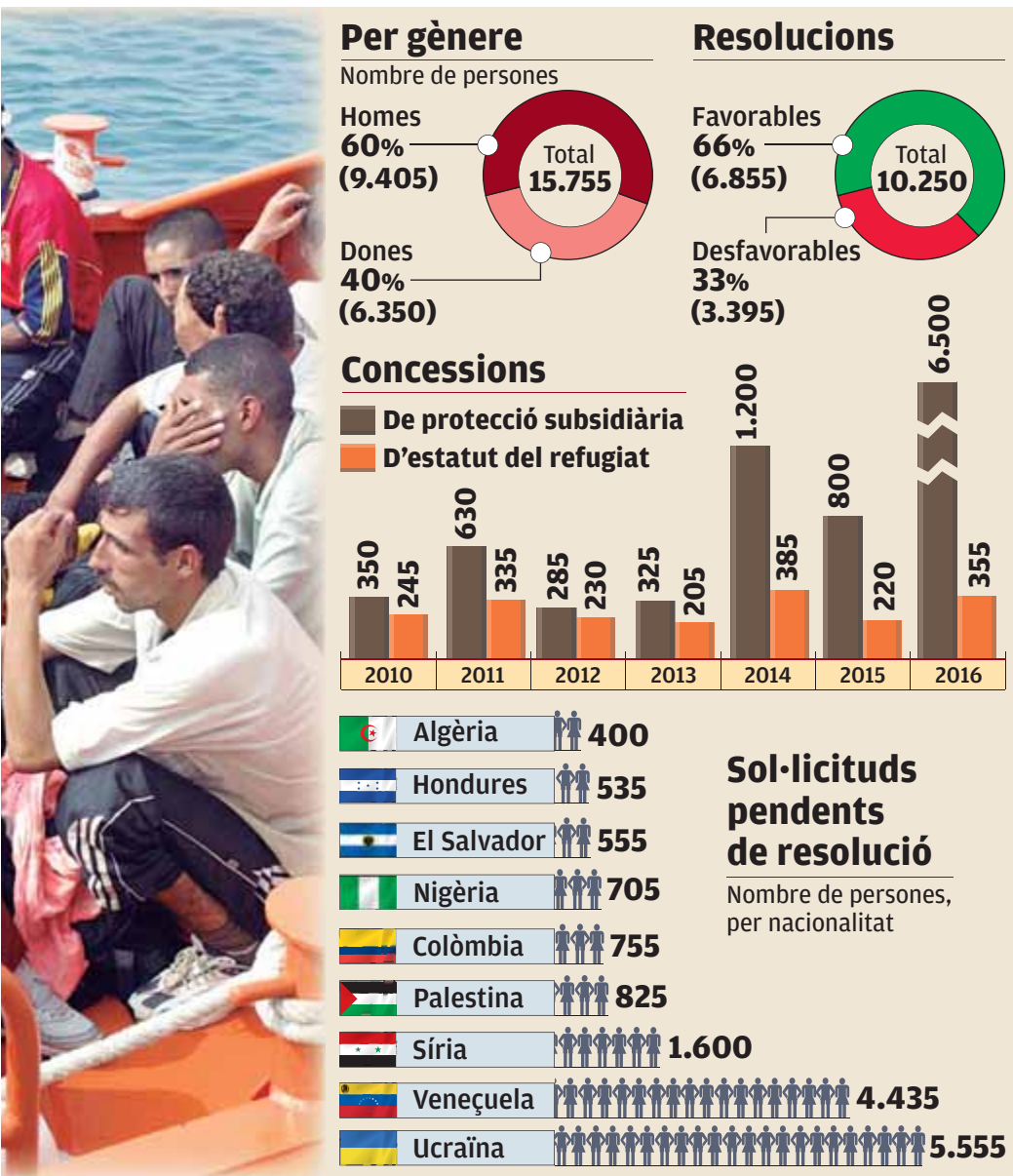
Jordi Panyella

Les resolucions del jutge Pablo Llarena sobre els polítics empresonats són inquietants en molts sentits, també en aquell aspecte on analitza les mobilitzacions independentistes milionàries (de milions de persones s'entén). Ve a dir el magistrat que tanta gent al carrer equival a disposar d'una arma de coacció valuósíssima, pervertint el sentit pacífic de les manifestacions i

convertint-les en un element de violència potencial, quan és sabut que no s'hi ha trencat ni mig plat. A ulls dels poders de l'Estat, el valor de la mobilització és zero o menys zero. Prou ho saben la gent de 'Volem acollir' i el mig milió de persones que van moure avui fa un any a favor dels drets dels refugiats. Malgrat tot, prohibit quedar-se a casa.

ga espera

Cartells en defensa dels drets humans, en la manifestació del 18 de febrer del 2017 ■ O. DURAN

Qui pot ser refugiat? Què és la protecció subsidiària?

Les persones que fugen de conflictes o persecucions busquen protecció internacional. Si tenen sort, aconseguiran ser refugiat o la protecció subsidiària. Són coses diferents.

Admissió humanitària

■ Procés pel qual un país admet una o diverses persones refugiades en situació de vulnerabilitat procedents d'un tercer país per protegir-les temporalment per motius humanitaris.

Apàtrida

■ Persona no considerada

nacional per cap estat.

Estatut de refugiat

■ Forma de protecció que pot ser reconeguda a persones que compleixen uns requisits com ara ser perseguides per motiu de raça, religió, nacionalitat, opinions polítiques, pertinença a un determinat grup social, gènere o orientació sexual.

Protecció internacional

■ Terme que engloba tant l'estatus de refugiat com la protecció subsidiària.

Protecció subsidiària

■ Dret dispensat a les persones que, sense reunir els requisits per ser reconegudes com a refugiades, tenen motius per creure que, si tornen al país d'origen, tenen un risc real de ser víctimes de danys greus com ara la mort, la tortura o amenaces diverses.

Raons humanitàries

■ Autorització de residència temporal que es concedeix a persones sol·licitants d'asil a les quals s'ha denegat la petició.

ESO

JORNADES D'AULES OBERTES
DIMARTS 27 DE FEBRER
A LES 19H

ACADEMICA
Programa Internacional
Dual American High
School Diploma

ELS BONS AMICS
SÓN PER
A TOTA LA

vida

ESCOLA MERITXELL
— UN GRAN —
DESCOBRIMENT

A l'Escola Meritxell de Mataró els nois i noies fan descobriments que marcaran la seva vida. Aprenentatges que no els deixen indiferents, perquè són inoblidables.

C/ Passet, 17 Urb. Can Quirze (Mataró) - T. 93 755 65 50 - secretaria@escolameritxell.org - www.fundaciomeritxell.cat

escola meritxell
A PROP PER ARRIBAR LLUÏRE
TAN LLUÏT COM VUALES

#CATALUNYA DIGNITAT

Benvingut a casa meva

ALLOTJAMENT • Refugees Welcome posa en contacte persones amb una habitació lliure amb refugiats **EXEMPLE** • “Vivia molt bé sola, però no estic acostumada a veure problemes al costat i no fer-hi res”, diu l'Assun, que comparteix pis amb en José

Sònia Pau
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Són una mica l'excepció que confirma la regla. El programa Refugees Welcome (Benvinguts Refugiats) promou que persones refugiades puguin viure en cases de persones autòctones compartint lloguer i despeses per promoure el que en diuen “una integració real”. Per prevenir problemes de convivència, s'acostuma a fer un procés de tria molt acurat i es busca que les dues persones tinguin coses en comú. S'intenta trobar perfils afins. Queden per fer cafès i tertúlia. L'objectiu és que es vagin coneixent abans de prendre la decisió d'anar a viure junts en un procés que pot durar un mes i mig. Però la necessitat d'habitatge és tan gran que a vegades no hi ha temps. I aquest és el cas d'aquesta metgessa jubilada que viu a Sant Cugat del Vallès i un jove veneçolà de 28 anys. Són l'Assun i en José. “No va ser un amor a primera vista –bromeja l'Assun–. Senzillament jo tinc una habitació lliure i ell havia de deixar el pis compartit de Cepaim, l'entitat que el va acollir sis mesos.” Ell se la mira i assenteix amb el cap.

Després de criar tres filles i de jubilar-se als 60 anys d'una feina a la salut pública que sempre l'havia apassionada però que va arribar el mo-

L'Assun és una metgessa jubilada que comparteix pis amb en José des de fa un parell de setmanes ■ **ORIO L DURAN**

ment que va considerar que no podia fer en condicions, l'Assun comparteix els espais comuns de casa seva amb una persona que fa menys d'un any que va demanar protecció internacional quan va arribar a Madrid. Ell (que demana que li diguem José) paga un petit lloguer. Pactes? Han

vist que no tenen cap gran incompatibilitat, han acordat que cadascú continuarà fent la seva vida i que el temps que coincideixin a casa no faran sorolls que puguin molestar l'altre. En José ha de seguir les seves formacions –estudia català i vol millorar l'anglès, és informàtic i ha fet cursos

d'especialització a Barcelona i en vol fer més per trobar feina– i l'Assun és l'exemple de les jubilades amb agenda plena d'activitats.

Els primers dies de convivència han visitat amics d'ella i amics d'ell, han fet tràmits a l'ajuntament de Sant Cugat, han buscat si pot fer català al municipi per estalviar-se anar a Barcelona... I la metgessa es preocupa per la salut del jove: li escalfa una tassa de brou natural per veure si se li alleuja el mal de gola. La vigília en José i els companys de català van anar a l'Observatori Fabra i amb la pluja van acabar xops com un ànec.

Abans de finalitzar la primera fase de sis mesos del programa estatal d'acollida, en José, que va decidir marxar del seu país, entre altres motius, “per les amenaces de col·lectius armats per haver participat en marxes contra el govern”, ja va buscar pis. Impossible. Va ser llavors quan es va apuntar a Refugees Welcome. “Vivia molt bé sola, però no estic acostumada a veure problemes al meu costat i no fer-hi res”, justifica l'Assun per oferir-se a acollir una persona refugiada. Va anar de voluntària a Grècia; és víncle d'en Sekou, un refugiat de la Costa d'Ivori –l'acompanya a fer tràmits i altres necessitats– i ara encara busca una entitat on fer voluntariat, si pot ser, amb persones amb problemes de salut mental. ■

“No vaig dient que soc un refugiat”

DIA A DIA • James no s'avergonyeix de ser demandant d'asil i intenta fer vida normal a Barcelona **TRAVERES** • Aconseguir una habitació de relloguer a un preu raonable quan s'ha de deixar la de l'entitat o obrir un compte al banc, es converteix en una odissea

S. Pau
BARCELONA

Una de les dificultats que es troben les persones que estan en la segona fase del programa estatal d'acollida és que han de deixar l'habitatge on han estat sis mesos, que acostuma a ser d'una entitat. Durant els sis mesos següents tenen una ajuda per habitatge. L'han de justificar i necessiten un contracte de lloguer. Persones com en James ni es plantegen un pis i quan busquen una habitació en troben moltes que també queden descartades perquè el propietari no vol fer cap contracte. Aquest veneçolà de 30 anys per fi ha trobat un pis compartit en

el qual se sent còmode. Fins no fa gaire estava en un altre on el propietari dormia al menjador i així llogava totes les habitacions. “Et trobes de tot”, reconeix, mentre la tècnica d'habitatge de la fundació Bayt Al-Thaqafa, Claudia Caria, que acompanya James en el seu procés, explica dificultats com ara l'exigència de tres nòmines per firmar un lloguer a persones que en la primera fase del programa no podien treballar o bé la d'una assegurança per impagament que és tres cops superior al preu del lloguer. És evident que l'accés a l'habitatge és un drama per a molta gent.

L'habitatge, la feina i en el cas dels sol·licitants d'asil acon-

seguir la protecció internacional. El 2017 se'n van denegar al voltant del 67%. “Les falses expectatives no serveixen de res. Ens preparem des del primer moment per a una possible denegació”, planteja Caria. James –“Digue'm James Bond”, diu quan demana que no utilitzem el seu nom, i ho deixem en “James”– té amics als quals ja els han denegat l'estatus de refugiat. Estalvia quan pot i confia que si les coses no van bé podrà arribar als tres anys i demanar l'arrelament.

Parla bé i agraeix el suport de Bayt Al-Thaqafa i se sent còmode a Barcelona com a ciutat d'acollida. “La gent és educada i hi trobes sensibilitat humana”,

James fa uns dies, a la seu de la fundació que l'acompanya ■ **J. LOSADA**

diu. I hi afegeix: “Malgrat els problemes burocràtics.” Demana que expliquem que els sol·licitants d'asil tenen un document que acredita la seva situació: ni passaport ni NIE, sinó “la targeta vermella”. “Et trobes que al CAP no ho saben, que al banc no ho saben... És un desconeixement que dificulta el dia a dia”, protesta. I, al marge de documents, assegura que fa la vida d'un estranger de 30 anys a Barcelona. Un noi que estudia i fa feinetes. “No és que me n'avergonyeixi i sé que no estic fent res de dolent –diu–, però tampoc vaig dient que soc un refugiat. Acaba essent una cosa de les que surten en una conversa quan coneixes algú.” ■

VOL VIURE AMB
#CATALUNYADIGNITAT

L'Alejandra va arribar amb la família el maig del 2016 a la Corunya i encara estan pendents de l'asil ■ ORIOL DURAN

Començar de zero buscant refugi

ACOMPANYAR • La Fundació Bayt al-Thaqafa dona suport en habitatge i formació a una família que va marxar de Veneçuela per raons de seguretat **VIDA** • “Hem hagut de tornar a començar amb dues maletes i tres nenes”, assegura la mare

Sònia Pau
BARCELONA

És mare de tres nenes. Tenen 13, 11 i 10 anys. Van a una escola a Barcelona i a l'estiu van anar per primer cop a un casal. Les tres nenes és un dels motius que van fer que l'Alejandra acabés vivint a la capital catalana fugint per motius polítics de Veneçuela. Alejandra és un nom fals per protegir la identitat d'ella, de les nenes, del pare i també, diu, de la seva família a Veneçuela. Se li il·lumina la cara i se li entelen els ulls quan parla de les criatures. Elles no en saben res del perquè van marxar i l'Alejandra sospita que, de fet, es troben tan bé a Barcelona que no els serà cap problema quedar-s'hi per sempre. Malgrat que enyorin els avis, amb els quals parlen per WhatsApp.

Els veneçolans són el primer col·lectiu en demanda d'asil a l'Estat. Moltes de les persones sol·licitants de refugi que acompanya la Fundació Bayt Al-Thaqafa són d'aquest origen. La fundació forma part de la xarxa Acoge i un dels seus eixos de treball és “acollir persones d'origens i cultures diverses per aconseguir que tots i totes tinguin les mateixes oportunitats”. En el cas de la família de l'Alejan-

dra, els han ofert allotjament, acompanyament per situar-se a Barcelona i també formació, que els ha ajudat a trobar una feina. “Si emigres tries un país i fas un pla de vida, però si fuges et quedes a la deriva —explica l'Alejandra—. És com un huracà que et deixa tirada i Bayt Al-Thaqafa és la taula de salvació amb una brúixola que ens ajuda.”

Van marxar del seu país el maig del 2016 per les amenaces que re-

“Si emigres fas un pla de vida, però si has de fugir és com un huracà que et deixa a la deriva”, relata l'Alejandra

bien perquè el seu marit, que és advocat, defensava els interessos del propietari d'uns terrenys. Amenaces diverses, relata Alejandra, i un segrest exprés van fer que decidissin posar l'oceà pel mig durant un cert temps. La previsió era quedar-se a l'Estat un parell de mesos. Unes vacances una mica llargues. Ara diu que tenen clar que no podran tornar mai. “Hem tornat a començar de zero amb dues maletes i tres nenes”, resumeix. Van estar un temps a la Corunya i pel programa estatal d'acollida van traslladar-se a Barce-

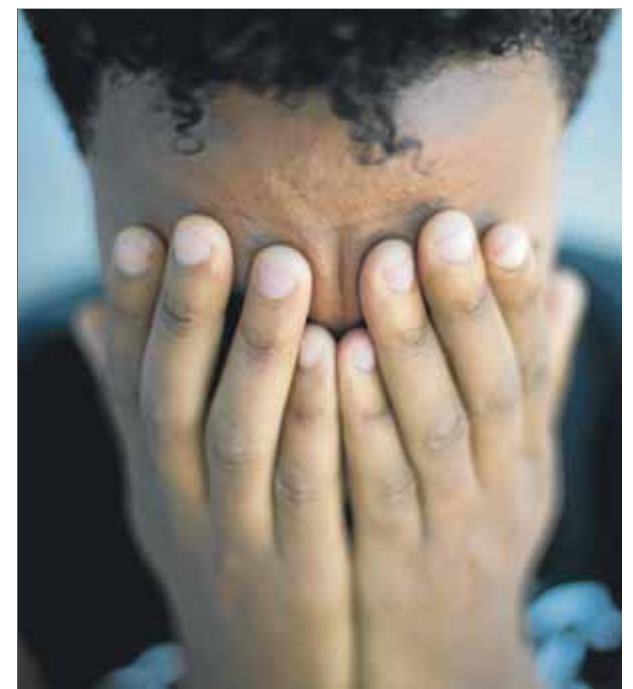
lona fa una mica més d'un any. “La vida es trastoca. Era això o la seguretat de les nenes”, repeteix. Aquest començar de zero, que també reitera sovint al llarg de la conversa, té conseqüències quotidianes: per a un treball de l'escola una de les nenes necessitava una foto de quan era més petita, i va haver de fer un dibuix, perquè no en tenen, de fotos d'anys enrere. Tampoc tenen cap dels peluixos de la seva infància.

Elogia el nivell educatiu de Catalunya, tant l'escola com les activitats d'educació en el lleure. “Barcelona —diu— és molt acollidora. Es parlen totes les llengües. Si no ho entens et contesten en castellà, però no costa tant i crec que ho he de fer: estic aprenent a parlar català.”

És evident que la incertesa de tenir la situació regularitzada és un tema que no es treu del cap. Sap que l'Estat espanyol denega moltes sol·licituds de protecció provinents de Veneçuela i es preparen per si passa. El pla B serà aconseguir els papers per a l'arrelament. “Com volem que justifiqui l'arrelament si ja soc a casa?”, reflexiona en veu alta. La relació amb la fruïtera, amb la mestra o amb una veïna originària de l'Aldea, són per a ella prou justificacions d'arrelament. Tot i que la burocràcia —i ho sap— serà més complicada que això. ■

Barcelona va triplicar el 2017 l'atenció de refugiats

■ Es van atendre 4.405 sol·licitants d'asil, la majoria vinguts de Veneçuela, Ucraïna i Hondures

Un refugiat d'Eritrea amaga el rostre, en una imatge d'arxiu ■ JOSÉ CARLOS LEÓN

Redacció
BARCELONA

Barcelona va batre el rècord en l'atenció de persones refugiades en l'exercici del 2017, en què es va triplicar el nombre d'atencions realitzades en relació amb les xifres del 2015, any en què Barcelona es va proclamar Ciutat Refugi.

Al llarg de tot l'any passat, el Servei d'Atenció a Persones Immigrants, Emigrants i Refugiats (Saier) va atendre en total 4.405 sol·licitants d'asil, i es va multiplicar per tres la xifra del 2015, en què es van atendre 1.374 persones. El Saier també ha registrat un increment del 132% del nombre de menors atesos, que venien acompanyats de les seves famílies. Per països d'origen de les persones sol·licitants d'asil que s'han dirigit al Saier, els tres primers van ser Veneçuela (1.214), Ucraïna (603) i Hondures (373), segons dades de l'Ajuntament de Barcelona. El pressupost

del servei va ser d'1,9 milions d'euros l'any passat, una xifra significativament superior als 600.000 amb què es va pressupostar l'activitat el 2015.

El Saier atén persones immigrants i refugiades en situació de vulnerabilitat i els proporciona allotjament temporal d'emergència, del qual es fa càrrec l'Ajuntament de Barcelona. El perfil de les persones que s'hi dirigeixen és el d'estrangers extraco-

La xifra

1,9

milions d'euros és el pressupost del Saier de l'exercici del 2017, superior als 600.000 euros de la dotació del 2015.

munitaris (immigrants) amb menys de 2 anys de residència a l'Estat i sol·licitants d'asil que queden exclosos dels criteris d'allotjament del sistema espanyol. ■